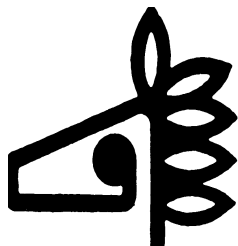


vrienden van heverleebos en meerdaalwoud v.z.w.

regionale milieu - en natuurvereniging



Aan het college van burgemeester en schepenen
van Oud-Heverlee
Gemeentestraat 2
3054 Oud-Heverlee

Waversebaan 66
B-3001 Heverlee-Leuven
☎+ Fax : (016)23 05 58
E-mail : infocentrum@vhm.be
Website: www.vhm.be

Heverlee, 21 maart 2017

BETREFT: X21/N25/9 openbaar onderzoek bouw fietsersbrug en 2^e ecoduct over de N25
in Meerdaalwoud: bezwaar

Geachte heer Burgemeester,
Geachte heren en dames Schepenen,

De Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud vzw wensen, naar aanleiding van het momenteel lopende openbaar onderzoek, bezwaar te maken tegen de hierboven geplande werken, in het bijzonder tegen de bouw van een tweede ecoduct over de N25 in het Meerdaalwoud. Voor de aanleg van de fietsersbrug wordt gevraagd deze verder naar de rand van het huidige bos en zodoende buiten de speciale beschermingszone (SBZ) te verplaatsen, te beperken in omvang en ze anders aan te leggen zodat ze ook voor ruiters geschikt is.

Het bezwaar tegen de aanvraag van stedenbouwkundige vergunning is gebaseerd op volgende argumenten:

- Hoewel het dossier systematisch spreekt van een ecoduct, gaat het in essentie om een louter recreatieve ingreep met geen of beperkte ecologische waarde. De noodzaak voor een tweede ecoduct wordt vanuit fauna-oogpunt nergens in de aanvraag geduid. Die is er ook niet, want mits de nodige (veel beperktere ingrepen) kan het huidige ecoduct De Warande perfect de uitwisseling van grotere bosdieren tussen het deel ten westen en ten oosten van de N25 garanderen. Voor kleinere dieren wordt beter gewerkt met faunakokers onder de N25, een veel minder ingrijpende en dure maatregel. Aan de westelijke zijde blijft er 1 belangrijk versnipperend element, namelijk de Weertse Dreef. Eenmaal de huidige inrichtingswerken van de Maurits Noëstraat beëindigd zijn, vormt die laatste binnen de gemeente de normale verbinding voor autoverkeer. Op dat ogenblik volstaat het definitief afsluiten van de Weertse Dreef voor gemotoriseerd verkeer en het doortrekken van het wildraster ter hoogte van

het kruispunt met de N25 om de ecologische functionaliteit van ecoduct de Warande verder te verbeteren. De Weertse Dreef kan dan onthard en versmald worden en behouden blijven als goede fietsverbinding tussen Sint-Joris-Weert en Bierbeek. Tegelijk kan dan ook de parking in het bos aan de Weertse Dreef gesupprimeerd worden ten voordele van de nieuw uitgebouwde parking ter hoogte van de Torenvalk, zoals ook voorzien in de structuurvisie van het Meerdaalwoud. Er is bijgevolg een perfect valabel alternatief zonder schade aan de natuur, dat op basis van het Natuurdecreet¹ en de Europese regelgeving dan de voorrang moet krijgen. Bovendien is dit alternatief heel wat goedkoper.

- Het voorzien van een ruiterspad op het ecoduct gaat in tegen de eerder genoemde structuurvisie. Die stelt namelijk dat het bosreservaat “De grote Konijnenpijp” evenals de tegenoverliggende zone ten oosten van de N25 een rustzone voor fauna moeten zijn. Het aanleggen van een nieuwe recreatieve verbinding dwars door deze zones staat haaks op die visie en betekent een bijkomende versnippering en verstoring binnen het bos. Deze recreatieve verbinding is hier ook helemaal niet voorzien in de structuurvisie. Meer nog, ook de structuurvisie zelf geeft aan dat vermenging van recreatie en ecoduct niet gewenst is omwille van zijn verstorend effect.
- De aanleg van de fietsersbrug met brede voegen ter hoogte van De Torenvalk wordt aangehaald als een zeker verbindend effect hebbend voor kleinere diersoorten. Net het omgekeerde is het geval: door de bredere voegen creëert deze brug eenzelfde effect als een wildraaster. In het beste geval blijven kleinere dieren er van weg, in het slechtste geval bestaat het risico dat ze door de voegen vallen en op de grond of op de weg eronder terecht komen. De bredere voegen maken de brug ook ongeschikt voor ruiters, want ook paarden schrikken van deze open voegen en weigeren te passeren. Er kan dus beter aan de rand van het Meerdaalwoud een gesloten brugdek voorzien worden dat zowel voor fietsers als ruiters kan dienstig zijn. Zo kunnen beide groepen recreanten veilig oversteken en is geen aparte oversteek in het midden van het bos noodzakelijk voor ruiters.
- De bijgevoegde passende beoordelingen houden onvoldoende rekening met de aanwezige natuurwaarden en de (deels permanente) verstoring daarop. Nochtans is art. 36ter van het Natuurdecreet, als doorvertaling van art. 6 van de Europese Habitatrichtlijn, daar zeer duidelijk in. De passende beoordeling moet alle effecten bekijken die een negatieve invloed kunnen hebben op natuur. Indien deze optreden, moet deze negatieve invloed via een alternatief of een aangepast ontwerp vermeden worden of moet de vergunning geweigerd worden. Afwijking (= compensatie) hierop is alleen mogelijk via een Europese procedure en binnen zeer specifieke voorwaarden, die in dit geval niet van toepassing zijn. Bovendien moet dit artikel in samenhang met de artikels 14 en 16 van het Natuurdecreet gelezen worden, die eveneens uitgaan van het vermijden van vermijdbare schade aan de natuur en het weigeren van de vergunning indien hier niet aan voldaan is.
- Uit de aangeleverde passende beoordelingen blijkt dat voor zowel de ecoduct als de fietsersbrug een directe habitatname dient te gebeuren. Alles samen wordt ongeveer 1 ha oppervlakte aan habitat 9120 (niet 920 zoals verkeerdelijk vermeld in de passende beoordelingen!) ingenomen. Dit habitat (zuur eikenbos) omvat bovendien veel meer dan enkel de boomlaag, het slaat op de volledige samenhang van bomen, struiken, kruiden en bodem, met de daaraan gebonden fauna. Het sparen van enkele dikke bomen, terwijl tegelijk de volledige bosbodem op de schop wordt genomen en zwaar beschadigd of zelfs vernietigd (op het plan van het ecoduct is duidelijk sprake van het

voorzien van gewapende grond, dus een ernstige bodemverstoring), is dan ook een lapmiddel. Evenals het nadien terug aanplanten van inheemse bomen. Typische oudbossoorten koloniseren slechts zeer traag een nieuwe of zwaar verstoorde bosbodem. Voor de meeste van deze organismen gaat het om afstanden van enkele meters per eeuw! De aangerichte schade door directe habitatname is dus quasi permanent: een oud bos (met eigen flora en fauna) wordt vervangen door een aanplant van bomen (zonder die elementen).

Omwille van het feit dat het om een zuiver recreatieve inrichting gaat die strijdig is met de structuurvisie van het Meerdaalwoud, geen meerwaarde levert voor natuur maar integendeel de aanwezige kwetsbare natuurwaarden schaadt en er alternatieven mogelijk zijn die deze schade niet veroorzaken, maken de Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud vzw bezwaar tegen de geplande aanleg van een tweede eoduct. Tevens vragen ze de fietsersbrug te verplaatsen naar de buitenrand van het bos en het ontwerp aan te passen zodat het beperkter gedimensioneerd en ook voor ruiters geschikt is. Tot slot vragen ze de Weertse Dreef na het beëindigen van de huidige werken aan de Maurits Noëstraat definitief te sluiten voor gemotoriseerd verkeer en het wildraaster ter hoogte van het kruispunt met de N25 volledig door te trekken. Gelet op deze belangrijke aanpassingen vraagt Vrienden van Heverleebos en Meerdaalwoud vzw de huidige bouwaanvraag ongunstig te beoordelen en de bouwvergunning te weigeren.

Hoogachtend,

Voor VHM vzw
De ondervoorzitter

Germaine Heeren